

# Am Land wou de Peffer wiist

## 1. Wéi langweileg

*Lidd 1 : AN DER ZAUBERSCHOUL*

1. All moies opsto'n a fex undoen  
De Biesem eraus a net laang nofroen  
Elo geet et séier an d'Schoul mat Freed  
Wëll do den Zauberkessel steet

2. Wou ass de Polver, wou ass de Puder  
Do ass dem schwaarze Kueder säi Fudder  
D'Kueben an d'Raten och nach zerwéiert  
An an dem Zauberdronk geréiert

→ Hokuspokus an Abrakadabra  
Ieselsspaut a Moukekadaver

Ref.: Mir sinn déi aus der Zauberschoul  
Mir léi'ren zaub're mam Zauberpoul  
Mat hokuspokus a simsalabim  
Bass du verschwonn – a ni méi gesinn

3. Mir léiere Fräschen a Prënze verwandlen  
Koulen a Gold a Steng a Mandlen  
Et knuppt an et dauscht wa mir trainéieren  
Kee soll eis 'lo beim Zaubere stéieren

4. Eng Kristallskugel seet wat mar geschidd  
Den Hexemeeschter gött es net midd  
Fir eis aus sénge Bicher ze zielen  
Wéi mir den Zaubersproch musse wielen.

5. Séier e Feier ënnert de Kessel  
Da Schlangenhaut an d'Saaft vu Brënessel  
E bèsse Nektar vu Kiischtebléien  
A schonns kanns de mam Biesem fléien

6. Ei wat dat schmaart d'ass ganz appart

Den Hexemeeschter planzt a säi Gaart  
Déi komeschte Blummen an Hecken a Planzen  
Wou mir bei Vollmound ronderëm danzen.

Kuebekapp a Rateschwanz  
Pass gutt op soss kriss d'eng op d'Panz.

Ene mene tuddels du  
hei da kriss du vu mir ee Su  
Ene mene tuddel net  
wat dat nees e Wieder gött.

Guer net wäit vun hei  
an engem aneren Eck vun der Welt  
200 Hondsbillen ënnerem Zelt  
kruet eng Sau siwe Sei.

*An der Hexeschoul sëtzen siwwe Kanner: Michel, Jeannie, Edith,  
Véronique, Annarita, Annamaria, Annabella*

Annabella: Annarita, ech hu gëschter mam Paul geschwat, an hie  
seet ...

Annarita: Annabella, hues du mam Paul geschwat, ou, a wéini  
dann?

Annamaria: Ma Annarita, gleew dem Annabella dach nëischt, hat  
wëllt dech just jealous maachen.

Annabella: Annamaria, hat du dech do eraus, dat geet dach guer  
nëischt un.

Annarita: Ma Annabella, natiirlech däerf d'Annamaria séng  
Meenung soen. Du hues him net de Mond ze verbidden.

Annamaria: Do hues de Recht, Annarita! D'Annabella huet, wéi et  
schingt net gär, wann een him widersprécht.

Annabella: *mécht d'Annamaria no* D'Annabella huet, wéi et schingt net gär, wann een him widersprécht. So wëst dir wéi et elo ass: dir kënnt mech emol.

Véronique: Et ass iewer och ëmmer dat selwecht, mat eisen dräi Annaen: éiweg hu se sech an den Hoer. So musst dir eigentlech ëmmer streiden?

Annabella: Mir hunn dach elo net gestridden, oder?

Annarita: Ma sëcher hu mir elo gestridden!

Annamaria: Wien huet dann elo behaapt, mir géifen ëmmer streiden?

Annabella: Ma dat war dat verlugend Annamaria!

Annamaria: Wat, ech? ... Elo gëtt et iewer Zäit! Esou eppes hunn ech ni gesot.

Annarita: Ma wëst dir wéi et elo ass: dir kënnt mech emol.

Véronique: Ech mengen, si léieren et ni.

Jeannie: So Michel, den Hexemeechter an d'Hexemeechtesch si nach net do, solle mir de Kessel emol ausprobéieren?

Michel: Ech wees et net, Jeannie, du wees dach, datt mir net ...

Jeannie : Du wees dach, du wees dach ! Papperlapapp! Michel, du bass en décke Fäerdaasch ! Esoulang den Hexemeechter net hei ass, kënne mir maache wat mir wëllen.

Edith: A wat soll da scho geschéien? Dien ale wëllt eis dach just Angscht maachen, wann hien eis warnt, net mam Kessel ze spillen!

Véronique: *mecht den Hexemeechter no* An da musst dir d'Fangeren eweg loosен vum Kessel, Kanner. Mat esou eppes ass net ze spaassen!

Edith : *mecht och den och Hexemeeschter no* Dat ass en zeriéist Zaubergeschier fir zeriéis Zauberer an Hexen. Vill Schüler, déi domadder gespilt hunn, si net méi eremkomm ...

Jeannie: ... oder sin a Spannen ...

Véronique: ... oder a Schleeken ...

Jeannie: ... oder a Bluttegele verwandelt gin. An da si se

Edith : ... an da si se vun de Mënschen futtigetrëppelt ...

Véronique : ... oder vergëft ginn !

Michel : Halt op, iech iwver den Hexemeeschter lëschtég ze maachen. Dee Mann gëtt sech vill Méi mat eis, hie mengt et gutt a léiert eis e ganze Koup!

Jeannie : Dat ech net laachen. Hie léiert eis iwverhaapt näischt. Hie mecht all d'Zauberexperimenter selwer a mir d'äerfe just nokucken.

Edith: An déi richteg flott Experimenter, do wou et knuppt an dauscht, ...

Véronique: ... do wou et geféierlech gëtt, ...

Edith: ... do wou richteg eppes lass ass, Blut sprëtzt a Kanner gebrode gin, ...

Jeannie: ... déi mecht e just mam 6. Schouljoer, sénger Lieblingsklass.

Michel: Mee Jeannie, esou ass dat. Als klengen Zauberschüler muss ee fir d'éischt d'ABC vum Zaubere léieren.

Annabella, Annarita, Annamaria: D'ABC vum Zauberen, a wat soll dat da sinn?

Michel: Ma ganz einfach, also, zum Beispill, wéi ee Waasser am Buedem fënd, mat wéi enger Temperatur ee muss déi verschidden Zauberwaassere kachen, an u wat een eng Hex erkenne kann!

Jeannie: O wéi almoudesch. Datt mir nach musse vun Hexe léieren.

Edith: Déi gëtt et dach schonns laang net méi.

Véronique: Déi sinn dach schonns längst ausgestuerwen!

## **2. Dat klenzt Hexeneinmaleins**

*Bei dëse Würder gëtt et däischer am Sall, en onheemlecht  
Donnerwieder geet lass vun iwwerall héiert ee Stëmmen...*

*Du musst versteh'n,  
Aus Eins mach Zehn.  
Die Zwei lass geh'n.  
Die Drei mach gleich,  
So bist du reich.  
Verlier die Vier.  
Aus Fünf und Sechs,  
So spricht die Hex',  
Mach Sieben und Acht,  
So ist's vollbracht.  
Die Neun ist eins  
Und Zehn ist keins.  
Das ist das Hexeneinmaleins.*

### **Lidd2: Richtig Hexen**

- An de Märecher hunn d'Hexen ëmmer dier lächerlecher Hitt op a si reiden op ale Biesem duerch d'Luucht !
- Mee dëst ass kee Märchen, dëst ass d'Realitéit, ob dier Minizauberer et gleeft oder net!
- Mir schwätzen hei vu richtigen Hexen, déi haut nach liewen, déi nach net ausgestuerwe sinn.
- Maacht elo äer Ouere wait op a vergiesst ni, wat mir iech elo verzielen.

- Déi richteg Hexe sinn emmer Fraen. Si doe sech ganz normal un a si gesinn aus wéi déi meescht aner Fraen och.
- Si wunnen an Häiser, déi näischt Aussergewéinlech u sech hunn an si hunn och ganz normal Beruffer.
- Dofir ass et esou schwéier, Hexen ze erkennen.
- Eng richteg Hex haasst näischt méi wéi ee Kand. Hier ganz Zäit verbréngt si domadder, sech Pläng ze iwwerleën, wéi si d' Kanner aus hierer Noperschaft ze paacke kritt !
- An da léist si se mat grousser Freed verschwannen ... vun engem Dag op dien aneren.
- E ganzen Dag denkt si nëmmen dorunner. Egal op si Caissière an engem Supermarché ass, ...
- ... Sekretäirin op engem Büro, Direktesch vun enger Zeitung oder esouguer eng vun dienen sëllege Jofferen, déi elo esou schäinhelleg elei schmunzelen.
- De Geescht vun all Hex ass just mat engem Gedanken ausgefëllt: wéi kann ech op d'mannst ee Kannd an der Woch verschwannen doen.
- Eng richteg Hex sicht sech e Kand laang am Viraus eraus. Da schläicht se em et wéi eng Kaz.
- Et héiert een se net. Op samette Pouten ... du hëls se net an Uecht.
- An da schléit se zou, op emol, ganz onerwaart fir d'Kand a séng ganz Famill : Zack, an dann ass d'Kand fort.
- Mee dir musst wëssen, datt eng Hex e Kand net mat engem Messer erstécht, net mat engem Revolver erschéisst oder mat engem Gëft vergëft, nee, ...
- ... esou Mäerder kéimen an de Prisong, mee Hexe komme ni an de Prisong.
- Nee, déi richteg Hexe, vun diene mir hei schwätzen, loosene d'armend Kënnchen einfach verschwannen, ...
- ... pluff, fort ass et.
- Zum Gléck gin et net méi vill Hexen hei a Lëtzebuerg, an anere Länner gëtt et der méi. Mir schätzen, datt der nach 7 Stéck an eisem Land liewen, ...
- An dat eng dovunner, ...
- ... mat Sëcherheet ....
- .... haut heibannen am Sall wäert sinn!

*D' Schüler sinn an hier Bänken ganz no zesummegekroch a fäerten. Elo kënnt hieren Hexemeechter mat der Hexemeechtesch eran a laacht sech futti!*

Hexemeechter: Ma dier sidd mir jo Daaperer. Fir d'éischt grouss Téin späitzen vu richtege Experimenten a Blut dat sprutzt, an dann duckelen se sech zesummen, wéi dräi neigebuere Kannéngercher am Nascht!

Hexemeechtesch : Jejeje! Wat en Aarmut !

Edith: Hexemeechtesch, ass et eriwwer?

Hexemeechtesch: Wat soll eriwwer sinn?

Jeannie: Dat schrécklecht Donnerwierder, dat wou se iwwer d'Hexe geschwat hunn ; ech hu bal an d'Box gemaach !

Hexemeechter: Ma esou gesäis du mir aus. Mee de Programm vum 6. Schouljoer wëllen se iwer schonns léieren. Mir sinn hei an enger Zauberschoul!

Hexemeechtesch: Do geet et der Rei no! Net wéi an der Primärschoul.

Hexemeechter: Do schreiwen d'Kanner schonns Geschichten ier se d'Buschtawen all kennen. Hei gëtt fir d'éischt d'ABC geléiert, an da kommen déi komplizéiert Saachen drunn. Elo hu mir jo gesinn, wéi dir iech den Hënner aus der Box gefaart hutt.

Hexemeechtesch: Jejeje!

Véronique: Hexemeechter, war dat do aus dem Programm vum 6. Schouljoer?

Hexemeechter: A jo mäi Kënndchen. Hei an der Zauberschoul léieren eis Schüler esou Saachen am 6. Schouljoer.

Jeannie: Hexemeechter, ass dat dann och alles richteg, wat se do gesot hunn?

Hexemeeschter: Mee nu mach iewer emol e Punkt! Du wäers dach net mengen, mir géifen d’Kanner hei Dommheete léieren!? Alles wat mir de Schüler an eiser Zauberschoul verzielen stëmmt ganz genee!

Hexemeeschtesch: Dibbelchersgenee! Jejeje!

Michel: Dat heescht, et gött nach 7 richtig Hexen hei am Land, an eng dovunner ass hei am Sall ?

Hexemeeschter: Elo geet et duer mat deem Gedeessems. Elo hu mir genuch Zäit verluer! Haut hu mir Prüfung am Zauber-ABC. Dir schreiw mir elo d’Nimm vunn diene wichtigsten Zauberpolveren aus dem Mëttelalter op e Blaatt. Esoulaang gin ech an d’Hexemeeschtesch eraus a mir këmmen eis em d’6. Schouljoer.

Hexemeeschtesch: An dir west jo, wie knäipt ertappe mir direkt an eiser Kristallkugel.

Hexemeeschter: Zur Strof gött en dann fir 3 Deg an en Iesel verzaubert an e kann dem Bauer d’Stéck plouen. An elo lass!

Hexemeeschtesch: Jejeje!

### **3. Äddi a merci!**

Véronique : Ass en eraus ?

Jeannie: Ech gesinn e net méi!

Annabella, Annarita, Annamaria: Mir och net méi!

Jeannie: Geet et net nach e bässe méi haart?

*Si halen op mat schreiwen, de Michel schreiw nach weider.*

Edith: Saublöd Prüfung! Déi wichtigst Zauberpolveren aus dem Mëttelalter. Hate mir déi iwverhaapt ze léieren? Ech hu jiddefalls nach ni eppes dovunner héieren!



Véronique: Zauberpulveren aus dem Mëttelalter opschreiwen...  
datt dien Alen einfach net miirkt, datt mir wëllen zauberen a net  
béchsen.

Jeannie: Ech well mat den Zauberpulveren aus dem Mëttelalter  
Raten a Prinzessinen a Fräschen a Prënzen zauberen; mee ech  
well se net einfach opschreiwen! Dat ass mega-latzeg!

Michel: Sidd emol roueg, esou kann een sech jo guer net  
konzentréieren!

Jeannie: Esou kann een sech jo guer net konzentréieren... *Hatt  
mecht de Michel no ...* nu so net, du wëist eppes ze schreiwen !

Michel : Mach e Wuert, da rabbelt et !

Edith : Looss dee Streeben nëmmen, Jeannie, komm mir kucken  
emol wat dien Alen elei alles stoen huet.

*Si maachen e Schaaf op an diem allerhand Fläschelcher a Béchse  
stinn.*

Véronique: Wow, Jeannie. Kuck emol wat hei alles drasteet.

*D'Edith hält eng Fläschelchen an d'Hand.*

Edith: Krampfaderextrakt! A wat soll dat da sinn?

Jeannie: Kuck an hei: getrocknete Froschblasen. A wat mecht  
een domat?

Véronique: Eselskötel, Schlangenbeine, Ochsenchnäbel,

Edith: Einhornsamem, ... ech gi verréckt. Wat et alles gött?!?!?!?

Annabella : Oder kuck hei :

Annarita: Nymphenlocken.

Annamaria: Elfenschleim.

Edith: ... ech well net bis an d'6. Schouljoer waarden, ier ech domat zaubere kann, ech well et direkt probéieren.

Annarita, Annabella, Annamaria: Passt op, e kënnt!

*Den Hexemeechter kënnt era luussen. Wéi de Blätz sinn d'Kanner an hier Bänke geschoss a setzen elo braw do ze schreiwen, wann dien Alen erakënnt.*

Hexemeechter: An, alles an der Rei?

*De Michel wëllt eppes soen, mee d'Jeannie verdréint him hannert dem Réck den Arm an hien ass roueg.*

Jeannie: Alles OK, Här Hexemeechter.

Hexemeechter: Dann ass et gutt, dir hutt nach 10 Minuten!

*Knapps ass hien eraus, sinn d'Edith, d'Véronique an d'Jeannie beim Zauberkessel.*

Edith: Sou, an elo gëtt emol richteg gezaubert!

Michel: Nee, dat däeft dir net maachen !

Jeannie : Ma da pass elo iewer emol gutt op.

Edith : Sou fir d'éischt den Zauberkessel op 777 Grad, ...

Véronique: ... an dann e bësse Frellenhoer mat Pissblummesaft drann ...

Michel : Nee, Edith, maach dat net !

Edith: Roueg Michel, elo knuppt et geschwënn!

Jeannie: An och nach Skorpiounsoueren, schoulmeeschteg Spaut, ...

Véronique: ... igitt, an dann nach eng gutt Portioun gepresste Schwéiermammszonge.

Michel: Haalt elo op, ech fäerten!

Jeannie: O, eise klenge Michel fäert.

Annabella, Annarita, Annamaria: Dat deet eis iewer Leed.

Edith: Ei, wéi dat schonns brutzelt.

Véronique: Ei dat riicht richteg gutt!

Edith: Elo feele just nach déi ugesaaten Zeiweneel a nach e puer Pæerdsäppel. Da kann et lass goen!

Jeannie : Hei hunn ech nach zwou Zejomessekrëngelen, déi passen och nach gutt drann!

Véronique: Jo, wat ee Genooss!

Edith: Mengs du, mir kënnte schonns eng Grimmel schmaachen?

Michel: Mir geet et elo duer. Ech gi bei den Hexemeeschter.

Edith: Michel, du bass e richtege Spillverdierwer!

Jeannie: Ech wëllt du wiers am Land wou de Peffer wiist!

Annarita, Annamaria, Annabella, Edith, Véronique: ... jo, am Land wou de Peffer wiist!

*Bei dëse Wierder donnert et nees eng Kéier ganz zolitt, an de Michel ass fort. D'Meedercher siche no him.*

Edith: Michel, wou bass du?

Véronique: Michel, komm, et ass gutt, mir halen op.

Edith : Michel, dajee, dat do ass guer net witzeg.

Jeannie: Heiansdo fannen ech, geet de Michel mat senge Witzen e bësse wäit, ...

Annamaria: ... da wees hie net, wéini et genug ass!

Edith: Michel, du kanns elo kommen, du hues gewonnen.

Jeannie : So Edith ...

Edith: ... jo Jeannie ...

Jeannie: Edith , ... ech mengen de Michel ass wirklech fort!

Edith: So, Jeannie ...

Jeannie: ... jo Edith ...

Edith: Jeannie, ... wou soll en da sinn?

Jeannie: Fort!

Annamaria, Annarita, Annabella: Fort?

Véronique: Jo, fort, ...

All: ... am Land wou de Peffer wiist.

*Si kucken sech un, halen d'Hand virun de Mond a soe guert  
näischt méi !*

#### **4. Am Land wou de Peffer wiist**

*Ganz verdaddert steet de Michel elo am Land wou de Peffer wiist.  
Dat éischt wat hie muss maachen ass, emol eng Kéier kräfteg  
néitschen.*

Michel: Hatschi!

*E ganz Komeschen kënnt hannert engem Fiels eraus. Hien huet  
eng Gitar an der Hand.*

Troupatatt: Oh sole mio ...

*Aus dem Hannergrond kënnt eng Theaterequipe, déi am gaangen ass e Stéck ze prouwe mat hierem Regisseur.*

All: Oh nee, Oh nee, den Troupatatt,  
E ka net sangen den Troupatatt  
Halt iech séier d'Oueren zou  
Soss léist hien iech net a Rou  
Kuebekapp a Rateschwanz  
Pass gutt op soss kriss d'eng op d'Panz.  
Maach dech séier fort vun hei  
Soss rabbelt et gehéierlech elei!

*Den Troupatatt leeft séier fort. D'Theaterequipe laacht sech futti a spillt dann déi éischt Szen aus "La chemise d'un homme heureux".*

Malheur

Regisseur: A nee, a nee, esou geet dat net!

Ministre: A wat soll dann do net goen.

Regisseur: Näischt geet! Also nee, alles geet net!

Roi: Ma et geet dach ganz gutt!

Regisseur: Bleiw du leien, du bass krank.

Assitant: Ma dat ass dach nëmmen Theater. Ech sinn dach guer net krank!

Serviteur: O comme il est malade.

Ministre: Ass en dann elo krank oder net?

Regisseur: Ma dat ass dach ganz egal!

Assistant: Dat ass guer net egal!

Roi: Ah nee! Ech soll e kranke Kinék spillen, ma da kann ech dach net gesonnd sinn.

Ministre: Ma da kann hien dach net gesond sinn.

Regisseur: Wat een Theater. Elo geet et mir es duer. Ech demissionéieren. Ech war elo äre Regisseur.

Serviteur: Ma, ma, ...

Docteur: Ma, dat kënnt Dir dach net maachen!

Regisseur: Äddi, mat iech well ech näischt méi ze dinn hunn.

*Hie mecht sech eweg. All lafen se hannert him hier.*

All : Ma Här Regisseur, Dir kënnt eis dach elo net am Stach loos. Wéi solle mir dann elo prouwen?

*A scho sinn se all verschwonnen. De Michel kënnt aus sénger Stopp ervir.*

Michel: Hatschi! A wat war dat do dann? Esou komescher hunn ech nach ni gesinn.

*Aus dem Hannergron kommen zwou aner Gestalten.*

Michel: O mei, a wie sinn si dann? Séier, ech muss mech verstoppen!

*De Michel ass schwuppdwupp kannert engem Bam verschwonnen. Déi Zweek sinn elo ukomm. Si si midd vum ville Goen.*

Bonjo: Wat sinn ech midd! Ech muss mech emol een Ament setzen.

Ketty: So Bonjo, mengs du net, mir sollten eis emol een Ament setzen. Wat sinn ech midd!

Bonjo: A Kätt, hues de nees näischt héieren. *Hie schwätzt méi haart* Jo, ech sinn och midd! Komm mir setzen eis op dien décke Baamstamm do hanne beim Bësch.

Ketty: A wa mir eis dann op dien décke Baamstamm do hanne beim Bësch ginge setzen. Do kënnt e gudd raschten.

Bonjo: Oh Ketty, oh Ketty! Kaaf der emol en Hörapparat. Wa mir hei net gingen am Land wou de Peffer wiist wunnen, da ging ech dech elo dohinner schécken. Allez komm, mir raschten eng Minutt.

Ketty: Also mir ass et egal. Och wanns du et net wëlls, ech sëtze mech elo eng Minutt néier!

*E ganz Komeschen kënnert hannert engem Fiels eraus. Hien huet eng Gitar an der Hand.*

Troupatatt: Oh sole mio ...

Bonjo a Ketty: Oh nee, Oh nee, den Troupatatt,  
Hie ka net sangen den Troupatatt  
Halt iech séier d'Oueren zou  
Soss léist hien iech net mat Rou  
Kuebekapp a Rateschwanz  
Pass gutt op soss kriss d'eng op d'Panz.  
Maach dech séier fort vun hei  
Soss rabbelt et gehéierlech elei!

*Den Troupatatt leeft séier fort.*

*Déi Zweek no hanne bei de Bësch. De Michel dréit sech bei de Publikum.*

Michel: Dat do sinn iewer zwee Komescher. Ech méngen elo spille mir dienen Zweek emol eng. Lauschtert emol gutt no, ech léieren iech en Zaubersproch aus der Zauberschoul, mat diem ee Beem réckele kann. Wann dir all matmaacht, da klappt et bestëmmt:  
Baamstamm Baamstamm net gezéckt  
séier e Stéck no riets (lénks) geréckt.

*A schwupp ass de Baamstamm e bësse geréckelt, an déi Zweek trëllen op den Hënner.*

Ketty: Ma Bonjo, wat geheis du mech dann elo an de Gruew? Dat ass iewer net fein!

Bonjo: Ech war dat net. Virdrunn louch de Baam nach do, *hie weist et* an elo läit en do! *Hie wend sech un de Publikum* Ma wéi ass dat méiglech ?

Ketty: Allez, mir setzen eis elo a raschten. An du zitts mir de Baam net méi ënnert dem Hënner eweg. Hues du dat gutt verstaan, Bonjo?!?!

*Si probéieren et nach eng Kéier. De Michel wend sech nees un de Publikum.*

Michel: Esou, an elo dier alleng! Eent, zwee dräi!

Publikum: ...  
Baamstamm Baamstamm net gezéckt  
séier e Stéck no riets (lénks) geréckt.

*A schonns ass de Bamm nees geréckelt, an déi zwee leie nees um Buedem.*

*D'Ketty steet op an heet dem Bonjo eng zolitt op de Bak.*

Ketty: Esou, déi do hues du verdingt Männchen!

Bonjo: Maja, elo schléit et mech och nach! Abee merci! Ass dat den Dank?

Michel: Hahahahaha!

*Elo gesi si de Michel.*

Bonjo: Stopp, wat wells du hei. Wie bass du?

Ketty: Bonjo, jäitz net esou. Ech verstinn och esou gutt waas du sees !

Bonjo : Wat mëchs du hei ?

Michel: Wat soll ech hei schonns maachen, ech wees iwwerhaapt net wou ech sinn.

Bonjo: Du bass hei am Land wou de Peffer wiist!



Michel: Am Land wou de Peffer wiist? Gëtt et dat Land dann iwweerhaapt?

Bonjo: A wéi et dat Land gëtt! Hei wiist nëmme Peffer, dofir heescht et jo och esou, hahaha!

*Vun hanne kënnt en Här mat sénger Madame. Si schingen am gaange mat streiden ze sinn.*

M. Beaumariage: Ma Biche, da looss mech dach emol zwou Minutte mat Rou!

Mme. Beaumariage: Mon Cher, ech loossen dech nach ze vill mat Rou. Du kanns de ganze Dag just maache was du wëlls.

M. Beaumariage: Elo geet et iewer duer! Du bass nëmmen emol hannert mir.

Mme. Beaumariage: Nëmmen emol hannert mir...? Ma du këmmers dech net em mech, du bekucks mech net. Du hues bestëmmt en anert!

M. Beaumariage: O nee, elo ass et och nach jalous?

Mme. Beaumariage: Ech – jalous????! Elo geet et iewer duer. Dat do huet mir nach ni ee gesot. Ech a jalous, datt ech net laachen ... hahaha?! Mee du bréngs mech nach esou wäit, jo du!

M. Beaumariage: Do, elo hu mer et nees esou wäit! Um Enn ass ëmmer alles méng Schold!

Mme. Beaumariage: Ma et ass dach esou! Ni bass du doheem, ni gees du mat mir iessen, ni bréngs du mir e Bouquet Blumme mat heem, an elo dreiw du dech och nach mat anere Meedercher erem. Oh hät méng Mamm dat nach materliewt. Déi hät dir et gesot, mon Cher. Mee ech si jo en arment klengt Meedchen, dat sech net wiere kann.

M. Beaumariage: Woumat hunn ech dat verdingt?

*Domat verschwannen si déi aner Säit vun der Bühn.*

Michel : Elauter Komescher am Land wou de Peffer wiist!  
Hatschi !

Bonjo : Jo, am Ufank hunn ech och emmer misse néitschen, dat ass wéinst dem Peffer, nëmmen dat vergeet mat der Zäit, da gewinnst du dech drunn!

Ketty: So, Bojo, mat wíem schwätzt du dann eigentlech?

Bonjo: Ma Ketty, dat ass de ... Jo, wie bass du iweerhaapt?

Michel: Ech sinn de Michel. Nach virun e puer Minutte soutz ech an der Zauberschoul vum groussen Hexemeeschter. Ech war am gaangen eng Prüfung iwwert d'Zauberpolveren aus dem Méttelalter ze schreiwen. An op emol war ech - plouff - hei! So, dat komescht Ketty do, héiert hat net méi gutt?

Bonjo: O eist Ketty!! Wees du Michel, hei am Land wou de Peffer wiist ass kee fräiwëlleg. Et gëtt ee vun diene Mënschen heihinner geschéckt, mat dienen een e ganzen Dag ze dinn huet.

Kuck d'Ketty hei: Hat ass schonns eng zimmlech al Bomi, an dofir héiert hat net méi gutt! Sái Meddchen huet dunn eng Kéier gesot, wéi d'Ketty nees näischt verstanen huet: ech wëllt du wírs do wou de Peffer wiisst.

*Hie wend sech un d'Publikum* Dir kruet dat dach och schonns bestëmmt eng Kéier gesot. Maja, dat ass dach net wiirtlech gemengt vun dienen déi et soen, mee heinasdo geet et dann iewer esou, an et land een am Land wou de Peffer wiist.

*E ganz Komeschen kënnert hannert engem Fiels eraus. Hien huet eng Gitar an der Hand.*

Troupatatt: Oh sole mio ...

All: Oh nee Oh nee, den Troupatatt,  
Hie ka net sängen den Troupatatt  
Halt iech séier d'Oueren zou  
Soss léist hien iech net mat Rou  
Kuebekapp a Rateschwanz  
Pass gutt op soss kriss d'eng op d'Panz.  
Maach dech séier fort vun hei  
Soss rabbelt et gehéierlech elei!

*Den Troupatatt leeft séier fort.*

Michel: Ma da si jo hei nëmme Leit, déi eppes net kënnen an diene aneren domadder op d'Nerve ginn. Dat ka mer jo lëschtég ginn!

Bonjo : Ganz genee Michel. Wëll eist Ketty näischt versteet an domadder senger Duerchter op d'Nerve gung , ass hat hei!

*Et héiert een en herzzerräissent Bläeren:*

Betty: Uääääääähhh!

Bonjo: Oh nee, dat ass d'Betty!

Michel: A wien ass d'Betty!

Betty: *kënnt op d'Bühn a bläert fürchterlech.* Uäääääääääh!

Bonjo: Dat ass d'Betty.

Michel: Aha, moie Betty!

Betty: Uäääääääääh!

*De Michel kuckt verdaddert em sech.*

Bonjo: Mach der näischt draus. Hat huet dat einfach heiansdo. Soss wier hat jo och net hei.

Michel: Ech verstinn: Wëll d'Betty esou bläert, hunn séng Elteren hat an d'Land wou de Peffer wiist geschéckt.

Ketty: A kuck emol hei ass d'Betty. Ech hat dech iwwerhaapt net héieren.

Betty: Uäääääääääh!

Metty: *Kënnt eran op d'Bühn getrollt. Hie steet op a päift, wéi wann e säin Hond wëllt ruffen. Mee et kënnt keen Hond, mee e Podest. Emständlech klotert hien erop a fänkt un eng Ried ze*

*halen.* Dir Damen an dir Hären, dien ale Buergermeeschter war elo laang genuch un der Muecht. Elo gëtt et Zäit fir e neie Wand. Ech sinn Äre Mann: wielt mech!

Bonjo: Genuch Metty, genuch, hei am Land wou de Peffer wiist gëtt kee Buergermeeschter gewielt.

Michel: Ech mengen och schonns ze wëssen, wien de Metty ass. Hien ass e Politiker an en ass mat sänge Rieden de Leit op d'Nerve gaangen. Dofir hu si en an d'Land wou de Peffer wiist geschéckt. Hunn ech Recht?

Bonjo: Bingo, Michel! Genee esou ass et!

Michel: Ech si paff!

Ketty : So wie bass du iwverhaapt ?

Bonjo: Ketty, dat ass de Michel, hien ass elo just eréischt hei am Land wou de Peffer wiist ukomm.

Michel: Hatschi!

Ketty: An hien huet eis eppes matbruecht, wéi heescht de jonke Borscht dann?

Bonjo: Ma Ketty, elo soot ech dir et dach grad: dat ass de Michel, hues du héieren, de MICHEL.

Ketty : Ma dat ass iewer fein ! Sot, jonken Här, wéi heescht dir dann?

Bonjo: Mach dir näischt draus, Michel. Si ass soss iewer ganz fein.

Metty: A, Bonjour Här Michel. Ech hunn héieren, Dir wiird elo just hei an eisem schéine Land wou de Peffer wiist ukomm. Ma da loosst mech Iech emol...

Betty: Uäääääääääh!

Michel: Mee so emol Bonjo, wat felt dir dann, dass du hei am Land wou de Peffer wiist liewe muss.

Bonjo: Ma da pass emol op:

### **Lidd3: Am Land wou de Peffer wiist - Et ass esou einfach**

Du bass e Fatzert  
Du bass en Trëllert  
Géi dach an d'Land wou de Peffer wiist

Du bass en Dëlpess  
Du bass en Topert,  
Géi dacgh an d'Land wou de Peffer wiist

Et ass esou einfach eis richtig auszelaachen  
Dat ass net schwéier nee nee  
Et ass esou einfach mat eis de Geck ze maachen  
Wëll mir kenne net äert ABC

Elo si mir ukomm – am Land vum Peffer  
Wou jidderengem eppes felt  
Elo si mir ukomm am Land vum Peffer  
Wou jidderengem eppes felt – jidderengem eppes felt.

Muerdentrëppler  
Ierbëssenzieler  
Géi dach an d'Land wou de Peffer wiist

Schiele Kuckuck  
Elo geet et Ruckzuck  
Séier an d'Land wou de Peffer wiist

Et ass net schwéier eis an den Eck ze stellen  
Vill Leit hunn dat schonns gemaach  
Haalt dach de Mond hei hutt dir näischt ze mellen  
Mee aleng sinn ass keng schéi Saach

Du hues en Eck eweg – du kanns net schwätzen  
Du zitts dat lénkst Been eppes no  
Du hues en Eck eweg – du wëlls dech brätzen  
Fir eis all bass du eng Plo – bass du eng eenzeg Plo

Elo si mir ukomm – am Land vum Peffer  
Wou jidderengem eppes felt  
Elo si mir ukomm am Land vum Peffer  
Wou jidderengem eppes felt – jidderengem eppes felt.

Bonjo: Esou, elo kënns du se all. Elauter komesch Gestalten.  
Soss wieren se net hei.

Ketty: So Bonjo, wanns du mir elo net direkt sees, wien dee  
Krappschass do ass, da schwätzen ech net méi mat dir!

Michel: Hahahaha, Ketty, de Bonjo huet dir dach schonns  
honnert mol gesot, datt ech de Michel sinn, an du hues et ëmmer  
nach net héieren, dat ass iewer wiirkelech fir ze laachen.

Betty: Uäääääääh!

Fatzert : Genau, mir sinn d'Salz an der Zopp!

Trëllert : De Peffer um Büfdeck!

Bossegt: Eben d'Gewürz am Menu vum Liewen!

Fatzert : Mat eis ass et zwar e bësse méi schwéier...

Trëllert : ... a komplizéiert ...

Bossegt : ... an duercherneen, ...

Fatzert : ... dofir ass iewer och Villes méi interessant, ...

Trëllert : ... a méi lëschtteg ...

Bossegt: ... a méi faarweg ...

All: ... a méi flott..... *se brëllen all duercherneen.*

Bonjo: Da sidd emol roueg! Ass et dann elo bal roueg!

Ketty: Wat hues du gesot? Dajee, Bonjo, da schwätz emol e bésse méi haart.

Bonjo: Jo, an opwuel mir d’Gewürz am Liewensmenu sinn, hu se eis an d’Land wou de Peffer wiist geschéckt, oder grad dowéinst. Ass dat net schlëmm *hie fänkt u mat kräischen, an d’Betty hëlleft him: Uäääääh!*

Trëllert : Bonjo, de Quak, du hues dem Michel nach näischt vum Quak verzielt.

Bonjo: O mei, jo, de Quak elo hat ech die bal vergiess!

Michel: Wien, de Quak?

Trëllert: Jo, de Quakquak, de Quakquak!

Fatzert: Roueg, roueg, soss heiert en eis!

Bossegt: Psst! Huelte dat wuert net méi an de Mond!

Trëllert : De Quakquak, de Quakquak!

Bossegt, Fatzert: Dajee, pass op!

*Och hien ass elo roueg.*

*Schattenspiel: Wéi aus diem klénge wibbeleche Quaky die grouse schreckleche Quak gouf:*

- De Quaky war e klénge Jong, die net roueg sätze konnt. Ëmmer war hien am gangen eppes ze kniwwelen, ze knätzelen oder ze knéchelen.
- Séng Elteren wollten dat net, dofir hu si hien all Dag zerguddst vernannt. Hie sollt dach bei Dësch sätze bleiwwen, bis den Teller gebotzt wier. Séng Elteren hu gemengt hie géif dat express maachen, fir si rosen ze maachen, mee de Quaky konnt net anescht. Wann hie net gefollegt huet, da gouf et eng an d’Akaul, oder hien ass an de Keller agespaart ginn.

- Och an der Schoul ass et net besser ginn. De Quaky konnt onméiglech eng Stonn roueg sëtze bleiwen a sech op séng Lektoun konzentréieren. An engem Stéck huet hien eppes anescht gekniwwelt, geknätzelt oder geknëchelt. De Schoulmeeschter huet geméngt, de Quaky ging dat express maachen, fir hie roosen ze maachen an dofir huet hien him vill Strofe ginn an en um Enn aus op de Gank gesat.
- Mee och am Futtballveräin an an der Musik konnt de Quaky net roueg bleiwwen. Ëmmer war hien am gaangen eppes anescht ze kniwwelen, ze knätzelen oder ze knëchelen. D'Leit hu geméngt, hie ging dat express maachen, fir si rosen ze maachen, an dofir hu si hie vill vernannt an hien huet missen doheem bleiwen.
- An och séng Kollegen wousste mam Quaky séngem Gekniwwels a Geknätzels a Geknëchels näischt unzufänken. Si hu geméngt, hie ging dat express maachen, fir si rosen ze maachen an dofir hu si hien dacks zerklappt an um Enn net méi mat him gespillt.
- All zesummen hu si geruff: Géi dach an d'Land wou de Peffer wiist!
- A schwupps war de Quaky am Land wou de Peffer wiist. An do waren elauter Komescher, do ware Fatzterter, Trëllerten, Stoussnëckelen an nach aner Ierbëssenzieler a Muerdentrëppler. An do waren der derbäi, déi hunn dem klénge, wibbeleche Quaky säi Gekniwwels a Geknätzels a Geknëchels cool fond an esou ass hien zum grouse schréckleche Quak ginn. A séng nei Kollege goufen déi véier Quorken, däischer, schuddereg-elle Monsteren, Gesellen, dienen e net an der Nuecht begéine wëllt, ... an och Hexen, Hexemeeschteren, Wiichtelen, Trollen, Kobolden a Wierwöllef.... Esou eng, oder esou eng...
- Wann dir hinnen eng Kéier begéint, dann déinkt dir bestëmmt, oh mei, hätte mir déi do dach nëmme ni an d'Land wou de Peffer wiist geschéckt.

*E ganz Komeschen kënnert hannert engem Fiels eraus. Hien huet eng Gitar an der Hand.*



Troupatatt: Oh sole mio ...

All: Oh nee, Oh nee, den Troupatatt,  
Hie ka net sangen den Troupatatt  
Halt iech séier d'Oueren zou  
Soss léist hien iech net mat Rou  
Kuebekapp a Rateschwanz  
Pass gutt op soss kriss d'eng op d'Panz  
Maach dech séier fort vun hei  
Soss rabbelt et gehéierlech elei!

*Den Troupatatt leeft séier fort.*

## **PAUS**

### **5. Abee merci!**

Edith: Do, elo ass e fort!

Jeannie: Häss du net kënnen de Mond halen. Firwat wënsch du hien dann och an d'Land wou de Peffer wiist ?

Edith : So lauschter emol. Esou eppes seet een dach al Dag. Mee dat ass dach net esou gemengt.

Véronique: Wouhir sollte mir da wëssen, datt de Michel op eemol wiirklech verschwënd?

Jeannie: Du häss sollen däin domme Mond zpuhalen, da wier dat net virkomm !

Edith : Esou dacks hunn ech schonns zu engem gesot, e soll goe wou de Peffer wiist.

Véronique: Zu all dienen déi näischt verstinn...

Annabella: ...déi emmer de Mond ophunn an e net zoukréien...

Annarita: ... zu all dienen déi sech bei dienen aneren bäischmieren.

Annamaria: Mee nach ni ass dann einfach ee vun diene verschwonnen.

Jeannie: Mee wéi solle mir de Michel dann elo nees heemkréien?

*Elo kënnt den Hexemecshter an d'Hexemeeschtesch eran.*

Hexemeeschchter: A Kanner, wéi ass et dann mat de méttelalterlechen Zauberpolveren ?

Edith : De Michel ass fort !

Hexemeeschter : Wat heescht dat ?

Déi dräi Annaën: Dat heescht wat et heescht, de Michel ass fort!

Hexemeeschtesch: Ma dir wart dach am gaangen eng Prüfung ze schreiwen, jejeje!

Edith: Jo, mee en ass awer fort!

Hexemeschtesch: Hutt dir iere mat den Zauberpolveren hei am Schaf gespilt?

*Si soe näischt.*

Hexemeeschter: Hutt dir dat gemaach? Jo oder nee?

Jeannie: Hexemeeschter...

Véronique: ... an Hexemeeschtesch...

Edith: ...mir hu just e bëssen...

Jeannie: ... iewer ganz e bëssen...

Véronique: ... vun dësem...

Edith: ... a vun diem

Jeannie: ... Pulver dra gestreet.

Déi dräi Annaën: ... an du war de Michel fort!

Véronique, Jeannie, Edith: Jo, du war e fort!

Hexemeeschter: Abee merci. Esou eppes liewt dach net.

Hexemeeschtesch: Wou soll dat dann hiféieren? Jejeje!

Hexemeeschter: D'Schüler vun haut ginn och ëmmer méi domm!

Hexemeeschtesch: Ass et da net wouer, zu Pisa päifen d'Spatzen et schonns vum Schiifen Tuurm, jejeje!

*Si ginn ëmmer méi rosen a maachen se no .*

Hexemeeschter: Just e bëssen vun dësem ...

Hexemeeschtesch: ... an e bësse vun diem ...

Hexemeeschter: ...Polver dragestreet, an de Kessel hat dir sëcher och un!

Hexemeeschtesch: Hat dir en un? Jo oder nee!

*D'Kanner wénke "jo".*

Hexemeeschtesch: Ma wiert dir dach am Land wou de Peffer wiist! Jejeje!

Hexemeeschter: Jo, wiert dir nëmmen am Land wou de Peffer wiist!

Hexemeeschter, Hexemeeschtesch, an déi dräi Annaën: Am Land wou de Peffer wiist!!!!

*A perdoufdeg, nees en zolitten Donnerschlag, an dräi (Edith, Véronique a Jeannie) sinn och verschwonnen.*

## **6. De Sënn vum Liewen**

*D'Edith, d'Véronique an Jeannie sinn och elo am Land wou de Peffer wiist ukomm. Genee zwëschen dem Michel, dem Bonjo an dem Metty, dem Betty an dem Ketty si si geland. Wéi si d'Aen opmaachen blären si schcklech, wëll si sech erféiert hunn.*

Edith, Véronique a Jeannie: Ahhhhh!

Jeannie: Wou si mir hei?

Edith: Wie sidd dir?

Véronique: Hatschi!

Edith: Hatschi!

Jeannie: O mei, Hatschi!

Bonjo: Wëllkomm, och iech dräi hei am Land, wou de Peffer wiist!

Edith: Hellef, Jeannie, ech fäerten!

Jeannie: Nee, Edith, hëllef du mir, ech färten.

Véronique: A wien hëlleft mir!

Michel: Hahahahaha, sidd dir och elo do!?

Véronique: Ahhhh!

Edith: De Michel!

Michel: An dat ass de Bonjo, die net wees firwat en hei ass, an d'Ketty, datt näischt versteet, an de Metty, die wëllt Buergermeeschter vum Land wou de Peffer wiist ginn, obwuel et hei iwwerhapt kee Buergermeeschter gött, an dat ass d'Betty, dat ëmmer...

Betty: Uäääääääääh!

Michel: Maja, an dann nach d'Trëllerten, d'Fatzerten an déi Bosseg an all déi aner déi ech och nach net kennen.

*E ganz Komeschen kënnt hannert engem Fiels eraus. Hien huet eng Gitar an der Hand.*

Troupatatt: Oh sole mio ...

All: Oh nee, Oh nee, den Troupatatt,  
Hie ka net sängen den Troupatatt  
Halt iech séier d'Oueren zou  
Soss léist hien iech net mat Rou  
Kuebekapp a Rateschwanz  
Pass gutt op soss kriss d'eng op d'Panz  
Maach dech séier fort vun hei  
Soss rabbelt et gehéierlech elei!

*Den Troupatatt leeft séier fort.*

Véronique: Michel, dat do ass mir onheemlech, ech wëll heem.

Edith: Jo, Michel esou séier wéi méiglech wëlle mir heem.

Jeannie: Jo!

Edith: Jo!

Véronique: Jo!

*Elo gött et däischter op der Bühn, a wie kënnt erann: natiirlech, de schréckleche Quak mat sénge véier Quorken.*

Quak: Wat héieren ech hei. Just eréischt ukomm am Land wou de Peffer wiist, a schonns wëllen se nees Heem!?!?

*All ausser dem Michel, dem Edith, dem Véronique an dem Jeannie geheien se sech op de Buedem.*

Edith: Hëllef, Mamma!

Jeannie: Ech wëll Heem.

Michel: Ma du muss dee schreckleche Quak sinn. An dat do sinn déng véier Quorken. So, soll ech dir emol eppes soen?

Quak: Wat hues du mir ze soen? ... Ma du hues mir iwwerhapt näischt ze soen, ech sinn die fiirchterleche Quak! Du hues mech just ze fäerten! An elo séier op d'Knéien!

*D'Edith, d'Véronique an d'Jeannie sätzen sech och elo op d'Knéien. De Michel bleiwt stoen.*

Quak: Da bleiw alt stoen, et ass och egal. An iwwerhapt, schwätz elo oder looss et stoen: wat hues de mir ze soen?

Michel: Allez, allez du ellene Groen! Elo wëll ech näischt méi soen!

Quak: Wann dir däi Liewen déier ass, da so et séier... allez, lass!

Michel: Dajee alt, wëlls du et bass: Ech fannen, du an déng wackelech Pokemonnen do, dir hutt iech saublöd Nimm erausgesicht!

Quak: Wat sooss du do, ech hu mech sëcher verhéiert!?!? Dat ka net sinn, esou hues du mech erféiert!

Michel: Ech sot: saublöd Nimm hutt dir iech erausgesicht! Hues du elo verstanen, Mausgesicht?

Quak: Esou schwätzt ee net mat diem schréckleche, fiirchterleche Quak!

All: De Quakquak, de Quakquak!

Quak: Allez, dir véier Quorken: quetscht die Quatschkapp zu Quetschemouss, quält e bis e net méi quake kann, quackst die Quasselpéiter bis em d'Aen zu den Oueren erausquellen. Quakquak, quakquak!

*Déi véier Quorke maachen sech a Richtung Michel, dien sech hannert de Bamstamm wëllt verstoppen:*

Ketty:

Baamstamm Baamstamm net gezéckt  
séier e Stéck no riets geréckt.

*Grad wou de Michel sech verstoppe wollt, réckelt de Bamstamm eriuwer.*

Bonjo: Eppes Verstännesches héiers du zwar net Ketty, mee all Dommheet kriss du awer mat! Hälls du elo wuel de Mond.

*Elo probéiert de Michel sech nees hannert dem Bamstamm ze verstoppen.*

Ketty:

Baamstamm Baamstamm net gezéckt  
séier e Stéck no lénks geréckt.

*A schonns ass de Bamstamm nees fort, an d'Quorke maachen sech iwwert de Michel hier.*

Bonjo: Stopp, Stopp, Quak, ruff déng Quorken zréck. So diene Leit hei just, wéi se aus dem Land wou de Peffer wiist nees fort kommen.

Quak: A virwat sollt ech dat da maachen, wat Saachen, wat Saachen?

Bonjo: Ma, wëll, wëll, ...

Michel: ... wëll mir dech dann och mat huelen.

Quak: Mech mathuelen.

Edith: Jo, so eis wéi et geet, an dann huele mir dech och mat.

Quak: Dir wëllt mir eng ophänken, ech gleewen iech näischt, ze spiere kritt dir Ligener elo de Quorken hier Fäischt. Zolitt zerklappen si iech dann a schloe vun Uewen an Ënnen op iech an!

Jeannie: Mir huelen dech nees mat bei déng Mamma ...

Quak: Ligen, alles Ligen! Hei sätze loosst dir mech, esou wéi se all mech sätze gelooss hunn...

Edith: A bei däi Pappa. Da kanns du mat himm nees mam Zuch spillen, ...

Quak: Dir schmiirt mech un, 't ass gelunn, 't ass gelunn...

Véronique: ... an déng Mamm liest dir all Owe eng Geschicht vir, iers du schlofe gees...

Quak: Bestëmmt??????

Edith: Jo Quaky, bestëmmt!

Quak: Wéi laang schonns huet kee méi Quaky zu mir gesot. Elo muss ech kräischen, wees ménger Hänn kee Rot!

Michel: *Lues zum Bonjo* Quaky, dat ass jo nach méi blöd!

Edith: Jo, Quacky!

Véronique: Jo, Quaky!

Jeannie: Jo, Quaky!

Quak: Jo, dir belitt mech net – elo verroden ech et et!

**Lidd 4 :**

## **De Sënn vum Liewen**

### **De Quaky an d'Quorke rappen :**

1. Dajee alt, d'ass gutt alt, wann et muss sinn,  
da kommt alt hei bei mech, datt ech iech gesinn.

Ech soll iech verzielen, iwwert d'Liewen u sech,  
den Ursprung dohannert, sot et richtig, iwwer dech a mech.

Dir sidd nach net sècher, dir wësst net virwat,  
de Sënn vum Liewen dat ass gutt geschwat.



Egal ob dir arm sidd, op räich oder net,  
fir jidderee vun eis et en an're Sënn gëtt.

Dir sicht no dem Räichtum, no Eier a Gléck,  
vläicht wëlltdir Gesondheet, vum Wuelstand e Stéck.

Dofir loost iech soen, et ass net esou liicht,  
Fir jiddereen anescht, mol kromm eemol riicht.

Ref : Sidd dir op der Sich nom Sënn,  
Braucht dir ganz sècher och Frënn,  
Déi mat iech zesumme goen,  
nom Sënn vum Liewe froen.

Wëll de Sënn vum Liewe fënd,  
just wien duerch all Wieder kënnt,  
gitt weider bleiwt net stoen.

Net laang gezéckt, elo gitt dir séier,  
soss ass et schwéier.  
Net laang gekuckt, dir wësst et jo,  
et läit esou no.

2. Ok, ok, et ass an der Rei,  
dräi Prüfunge besto'n musst dir elei.

Jo, dräi Tester sinn et, déi musst dir erfëllen,  
da kritt dir dräi Schlësselen ; mee loosst se net trëllen.

Dien éischte gëtt et bei der Mumm Séiss,  
nee, nu laacht net, soss gëtt se béiss.

Si wunnt grad dohannen, net wäit 'wech vun hei,  
mee passt gutt op, si brauch grousst Gezei.

Da gitt bei de Männes, den Deller genannt,  
hie wunnt dohannen, am frieme Land.

Hien huet de Schlëssel, den zweeten, den zweeten,  
die musst dir och kréien, dohannen do steet en.

Zum Schluss op der Bréck, dat ass e schlëmmt Stéck,

Wëll op der Bréck do steet de Bréckerléck.

Dien huet de Schlëssel, dien drëtten,  
mee passt gutt op, soss schëtt en,

Schwiefel a Pech op iech aus,  
an dann ass et eriwwer, dann ass et aus.

3. Stopp, stopp, dir mengt elo dat wier guer net schwéier,  
déi Tester ze léisen, dat ging ganz séier.

Mee Quetschen och, wou huet de Bock d'Lach,  
déi Tester ze léisen ass méi schwéier wéi Schach.

Dir wäert et net packen, et huet guer keen Zweck,  
et ass vill ze schwéier, ech maache kee Géck..

Mee elo schwätzen ech kloer, et ass wéi et ass,  
Déi Prüfung ze packen, dat ass non di kass,

Ganz einfach onméiglech, lo ginn ech et zou,  
dir kënnt se net léisen, et ass einfach 'sou.

Bis elo huet nach ni een dës Tester gepackt,  
Dofir loosst et sinn, schloot iech et aus dem Kapp.

Hei musst dir bleiwen, heem kommt dir net,  
déi Schlësselen ze kréien, ass dat schwéierst wat et gött.

Dofir gleewt mir, heem kommt dir ni,  
loosst et sinn, let it be, let it be.

Michel: Maja, da wësse mir elo, wou mir nees e Sënn fir eist Liewe  
fanne kënnen. Da kënne mir nees zrëck an d'Zauberschoul, an da  
brauch och kee méi eis an d'Land, wou de Peffer wiist ze  
schécken. Wéi mecht sech mat op de Wee?

All: Ech!

Michel: Da lass!

*Un kilomètre à pied .... Si sprangen d'Bühn erof, enne ginn si opgefaangen. De Metty ass die leschten, hie wëllt nach mat enger Ried ufänken, wëll hien d'Bün elo fir sech aleng huet.*

Metty: Léiw Leit heibannen am Sall, dir Damen an dir Hären, och dir wësst bestëmmt, datt ech, die berühmte Metty, de Kandidat fir die nächste Buergermeeschter sinn.

*Elo sprängt och hienerof, mee d'Opfänkerte si schonns fort, an hie land op der Matrass. Séier päift hien séngem Podest a leeft dienen anere no.*

## **7. Bei der Mumm Séiss**

*D'Karavann ass elo duerch die ganze Sall gaangen a kënnt virun engem geheimnisvolle Haus un. D'Haus ass vu banne belücht.*

Bonjo: Stopp hei. Ech mengen hei si mir richtig fir déi éischt Prouw.

Ketty: A firwat bleiwe mir dann hei stoen, Bonjo?

Bonjo: Hei si mir bei der Mumm Séiss. Hei ass déi éischt Prouw fir eis ze bestoen.

Ketty: Jo, och mir ass et net kal, mee virwat bleiwe mir dann hei stoen?

Bonjo: Et huet kee Wäert, Ketty, ech mengen du héiers all Dag manner!

Michel: A wéi eng Prouw ass et dann?

Jeannie: Ech wees et och net. Komm mir klappen emol da gi mir villäicht gewuer, wat hei ze maachen ass!

*De Michel klappt un der Dir. Eng geheimnisvoll Musik erklängt, d'Beleuchtung gëtt méi stark am Haus, an d'Geschicht vun der Mumm Séiss gëtt verzelt. Schattenspiel am Haus.*

- D'Josiane war e Meedchen wéi se alleguer. Hat ass all Dag an d'Schoul gaangen, hat huet och gutt geléiert an doheem der Mamm an dem Papp och alt emol bei der Hausaarbécht gehollef. Déi Erwuesse wousste nëmmen dat bescht vum ze verzielen.
- Nëmmen d'Josiane hat zwee Feler, déi him d'Liewe schwéier gemaach hunn. Hat huet immens gäre Séissegkeete giess, an hat wollt net matginn. Hat hatt also nees eng Kéier e puer Euro vu sénger Bomi oder dem Bopi fir eng gutt Prüfung kritt, oder wëll et séngem Papp den Auto gewäsch hat, dann ass hat schwuppsdiwupp an de Butték gelaf an huet sech Séissegkeete dovunner kaaf. An déi huet et da ganz aleng g'iess.
- Ganz Tuten hat hatt sech kaf, all Cent sinn a Séissegkeeten emgesat ginn, an d'Bierger vu Kamellen, Lutschen, Gummibärecher, Schokela an esou weider sinn alt méi grouss a méi déck ginn.
- An dem Josiane säi Bauch ass och ëmmer méi grouss a méi déck ginn, wëll hat wollt jo kengem eppes matginn. Hatt ass bal ënnert de Séissegkeeten erstéckt.
- Séng Frëndinne wollte näischt méi mat him ze doen hunn, si hunn hat Mumm Séiss genannt, wëll hat esou déck war an dunn hu si hat an d'Land, wou de Peffer wiist geschéckt. An do ass hat nach haut, begrouwen ënnert engem Rieseberg Séissegkeeten.

*Elo gëtt d'Haus an d'Luucht gehuewen, an ënnert engem Megabierg Séissegkeete läit Tatsächlech d'Mumm Séiss.*

Edith: Wow, wat ass dat déck!

Véronique: Voll fett!

Michel: Bass du d'Mumm Séiss? ... Also, ech méngen d'Josiane?

Mumm Séiss: Gesäit een dat da net?

Edith: Daaaach!

Mumm Séiss: Dir sidd sècher wéinst dem Schlëssel hei, also wéinst der éischer Prouw.

Michel: Ganz genee, Mumm Séiss, Dofir si mir hei.

Véronique a Jeannie: Nëmme wéi soll dat da goen, wou ass dann die komesche Schlëssel?

Mumm Séiss: Dir sidd net déi éischt, déi probéieren un de Schlëssel ze kommen, me bis elo huet nach keen et gepackt. De Schlëssel läit ganz doënnen ënnert mir. An op mir leien Tönen an Tonnen Séissegkeeten. Déi musst dir all ewegiessen, bis op de Buedem. Da sinn ech fräi a ka mat iech weidergoen, an dir hutt de Schlëssel. Mee esouvill Séissegkeete ka kee Mënsch bäieneen iessen.

Betty: Uäääääääh!

Ketty: A wien ass hatt dann? Hatt sollt emol eng Diät maachen. So, du do, virwat bass du esou déck?

Michel: Dat do ass wiirkelech schwéier!

Bonjo: Nee, Michel, dat ass net schwéier, mee dat ass onméiglech.

Michel: Nu waart .... ech méngen ech hunn et: mir sinn dach zu genuch: wann alleguer d’Kanner hei am Sall matiessen, da packe mir et bestëmmt. Mengt dir net och?

Edith: Michel, mengs du, mir kënnnten all déi Séissegkeeten opiessen?

Véronique: Wat eng domm Fro!

Jeannie: Allez net esou laang gezéckt!

*Si klammen erop op de Bierg, a geheien d’Séissegkeeten duerch de ganze Sall. An op emol bewegt sech d’Mumm Séiss. Hatt steet op an Tatsächlech, ënnert him fannen si de Schlëssel mat der eent.*

Michel: Gewonn: mir hunn déi éischt Prouw bestanen. Villmools merci iech all, allez, an elo séier weider! Mumm Séiss gees du och mat eis mat.

Mumm Séiss: Huelst dir mech da mat, esou een déckt wéi ech?

Edith: Natiirlech. Bei eis däerf jidderee matgoen, ganz egal op déck oder dënn.

Jeannie: Mir schécken dach keen an d'Land wou de Peffer wiist.

Michel: Aha, elo op emol!

→ *U kilomètre a pied....*

## **8. Den Dellermänes**

*Immense Kaméidi gëtt et op emol ze héieren.*

Bonjo: Hei si mir richtig!

Edith: Wat sees du?

Bonjo: Hei si mir bei der zweeter Prouw.

Jeannie: Bei diem Kaméidi verstinn ech kee Wuert!

Michel: Hei si mir beim Dellermänes, der zweeter Prouw!

Ketty: A jo, et ass iewer esou schéin duerch déi roueg friddlech Landschaft ze spazéieren, wann d'Villercher vun de Beem päifen an de Wand lues iwwert d'Grass bléisst. Einfach eng himmlesch Rouh.

Betty: Ech färten: Uäääääääääh!

Véronique: Bei diem Kaméidi gëtt e jo nach gëckeg.

Michel: Wien ass iwwerhapt dien Dellermänes.

*Elo gëtt Geschicht vun Dellermänes verzielt.*

- An séngem éischte Liewen huet den Dellermänes Ali geheescht an hien huet och keen esou e schrécckleche Kaméidi gemaach. Nee, et war just emgedréint. Hie war e ganz roueche Jong. Ze roueg, wéi séng Eltere geméngt hunn.
- Si si mat him bei den Dokter gaangen, an dien huet den aarmen Ali énnersicht, dien huet him Blut ofgeholl an e geréngt. An och den Dokter huet gesot, datt mam Ali eppes net stëmme géif. Et wier net gesond, wann d'Kanner esou roueg wieren. Hien huet dem Ali gring Pëllen, rosa Polverren, giel Pudderren aan hellt Wässercher ginn, mee dat huet näischt geännert.
- Du si séng Eltere bei de Psycholog gaangen. Dien huet dem Ali e ganze koup Froe gestallt, an den Ali huet se och all beäntwert. Dono huet en dem Ali e ganze Koup Biller ze mole ginn, an den Ali huet se och all gemolt. Dono huet en dem Ali e ganze Koup Spiller gewisen an den Ali huet se och all gemaach, mee dofir ass den Ali iewer net anescht ginn. Hie war emol esou roueg wéi déi aner Kéier. De Psycholog huet gesot et wir net gutt, wa Kanner esou roueg wieren, dat wir net gesond. An hien huet gesot, datt den Aly déi gring Pëllen, rosa Polverren, giel Pudderren aan hellt Wässercher vum Dokter weider soll huelen. Mee dat huet näischt geännert.
- Dono si séng Eltere ganz wäit mam Ali gefuer. Wëll do huet e ganz berühmte Medezinmann gewunnt. Dat wir dien Eenzegen, dien dem Ali nach kënnt hëllefén hat d'Nopesch gesot. De Medezinmann huet dem Ali ganz déiw an d'Ae gekuckt, bis him d'Dronkenellen ausgaange sinn, dono huet en den Ali um ganze Kierper mat Nole gepickt, déi dem Ali net wéi gedoen hunn, hien huet dat just gekëddelt, an en huet misse laachen. De Medezinmann sot dunn déi gring Pëllen, rosa Polverren, giel Pudderren aan hellt Wässercher vum Dokter viren dru Schold, datt den Ali esou roueg wir an hien huet dem Ali blo Pëllen, gring Polverren, rosa Pudderren aan däischtert Wässercher ginn, wëll hi sot et wir net gutt wa Kanner esou roueg wieren an den Ali wir net gesond. Mee et huet näischt geännert.
- Elo huet dem Ali seng Mamm zwou ganz Nuechte gekrascht, wëll si esou e rouege Jong hat, a wëll kee kond hëllefén huet dien drëtte Moien de Papp den Aly an d'Land wou de Peffer wiist geschéckt.

- An do huet den Aly dunn alles anescht gemaach, wëll e nees bei séng Elteren zrëck wollt. Aus diem rouegste Jong vun der Welt ass den Dellesmännnes ginn, dien an engem Stéck Kaméidi schléit, wëll hie méngt esou nees bei séng Elteren zrëckzekommen.

Edith: Wat fir eng trauereg Geschichte.

Betty: Uäääääääh!

Jeannie: Mee bei diem Kaméidi kann een him jo net erklären, datt e soll mat eis goen, wëll mir Heem wëllen.

Michel: Do hues du Recht, ech méngen, mir mussen opginn.

Véronique: Opginn! Michel hunn ech dech elo richtig verstanen?

Edith: Mir kënnen dach elo net opginn.

Jeannie: Mir hunn dach schonns e Schlëssel.

Michel: Dat ass richtig. Mee die Kaméidi hält dach kee normale Mënsch aus.

Edith: Dat ass richtig, e normale Mësch hält dee net aus.

Jeannie: Mee hei sinn dach keng normal Mënschen. Mir sinn dach am Land wou de Peffer wiist. Do sinn dach just dier Bosseger.

Véronique: An ech kennen och esou e Bossegt, diem die Kaméidi näischt ausmecht.

All: Natiirlech eist Ketty.

Bonjo: Ketty, du muss mam Dellemännnes schwätzen.

Ketty: A, wat eng Rouh, solle mir hei net eng kleng Rascht maachen.

Michel: So dem Dellermännnes, hie soll ophalen esou ee Kaméidi ze schloen a mat eis Heem goen.



Ketty: Jo, eng Rascht, da wart ech sëtze mech heihinner.

*Hat sëtzt sech direkt niewt den Dellermännnes.*

Ketty: A wéi schéi roueg.

Dellermännnes: Wat soos du elo? ROUEG?

Ketty: Ah, Bonjour mäi Jong, ech hat dech net gesinn!

Dellermännnes: Elo maachen ech hei dien déckste Kaméidi, dien een sech just virstelle kann, an da sees du roueg. Ech wëll net roueg sinn.

Ketty: Nee, die Kaméidi dien se haut all maachen. Do ass et dach esou richtig flott op esou enger roueger Plaz.

Deellermännnes: Nee, nee a nach eng Kéier nee. Elo ginn ech et op. Et huet keen Zweck. Ech kann einfach kee Kaméidi maachen.

Michel: Komm, Aly, gees de mat eis heem. Mee vergies net däi Schlëssel matzehuelen, soss kënns du doheem net eran.

Ketty: Wéi, gi mir schonn? An d'Raascht?

->Un kilomètre ....

## **9.D'Bréckerléckerten**

*D'ganz Equipe kënnt virun eng Bréck a muss stoe bleiwen. Et ass elo net méi wäit, si si kuerz virum Ziel, mee wéi sollen si iwwert déi Bréck kommen. Uwen um Bréckentuerm steet de Chef vun de Bréckerléckerten, ënnert der Bréck schwammen d'Bréckerléckerten mat Neptuns-Dräizacken am Waasser a wëlle jidderee picken, dien iwwert d'Bréck geet oder an d'Waasser trëllt.*

Bréckerléckerte-Chef: A wien hu mir dann hei. Nach e puer Armséilecher op der Sich nom Sënn vum Liewen? Mee hei ass et eriwwer! Hei sidd der an enger Sackgaass ukomm. Wann der de Sënn vum Liewen bis elo net fond hutt, da kënnt dir och nees gläich emdréien. Hei ass d'Enn vun ärem Wee.

Michel: Schwäetz net esou vill, du sténkechen Hiek, so eis léiwer, wéi et hei weider geet.

Bréckerléckerte-Chef: Ma dat gesidd der jo! Heihinner geet et weider.

*Hie weist iwwert die schmuele Wee.*

Mee dat hunn der schonns vill probéiert, a kuckt wéi et hinne gaangen ass!

*Elo gesinn eis Frënn iwwerall Skletter.*

Bonjo: Eis ass dat egal! Mir brauche die leschte Schlëssel, an dofir musse mir do eriwwer!

Bréckerléckerte-Chef: Die leschte Schlëssel, datt ech net laachen. De Schlëssel gesidd dir do iwwer hänken. An do bleiwt en och hänken, wëll bis do kommt dir net hin! Hei op der Bréck verléiert dir d'Gläichgewiicht a faalt an d'Waasser. An da gitt dir vun de Bréckerléckerten an zwee Stécker geschnidden. Jo, an der Mëtt gitt dir duerchgeschnidden. Hahahahaha!

Ketty: A virwat richt dat dann hei no sténkechem Fësch. Et mengt ee, mir wieren um Maart.

Bréckerléckerte-Chef: So, du al Trutsch, wëlls du mech beleidegen?

Ketty: A Bonjour Här Fëschkapp, sot, kënnt Dir mir verroden, wat elei esou sténkt. Dat ass dach bal net auszehalen...

Bréckerléckerte-Chef: Genuch dees Gebraddels. Allez, séier emgedréint an da loosst dir mir méng Rouh.

Michel: Ma Quetschen och, da wäert dir elo iewer emol oppassen.

*Een Zock ass de Michel op der Bréck a balancéiert lass.*

All: Nee Michel, datt geet schlecht aus!

Michel: Dat geet gewass schlecht aus.

Bréckerléckerte-Chef: Gesidd der, iergend eng Kéier kréie mir iech all!

Michel: Sabbel – Braddel - Tuut.

All: Michel, pass op!

Michel: Sou elo nach zwee Schrëtt, dann hunn ech et gepackt.

All: Allez Michel, Allez Michel!

*A schonns steet de Michel op dier anerer Säit.*

Michel: An, Här Bréckerléckert... wat sot Dir dann elo.

Bréckerléckerte-Chef: Dat do ass nach Kengem gelang. Wéi hues du dat gemaach?

Michel: Ma ganz einfach, ech hunn ee Fouss virun dien anere gesat, an du sinn ech no vir gaangen, hahaha! A jo, d’Nues hat ech mir iewer nach zougehal, datt ech dech Sténkert net esou riche sollt. - Sou an elo séier, kommt mir no, mee haalt iech d’Nues zou.

*All gi se iwwert d’Bréck. Dat lescht ass d’Ketty.*

Ketty: Gutt, dass et weider geet. Ech hat schonns gemengt, ech kréich die Gestank ni méi aus der Nues.

## **10. Eent an eent ass eent**

*Och hat knéchelt iwwert Bréck a fällt natirlech bei d’Bréckerléckerten. Déi paacken hat a spären et an eng Këscht.*

*→ Zaubertrick mat der Këscht. Hat gëtt an zwee Stécker geschnidden.*

Bonjo: Esou eppes liewt dach net. Elo hu se mir mäi Ketty a Stécker geschnidden.

*Hie léist sech op de Buedem faalen.*

Betty: Uäääääääääh!

Michel: Dir Knascherten. Dir kënnt dach net einfach esou eng Bomi embréngen.

*Hie wëllt sech op d'Bréckerlécke stürzen.*

Ketty: Lues, lues, Michel. Ech sinn zwar elo an zwee Stécker geschnidden, mee ech si nach net doud. Onkraut vergeet net.

Bonjo: Ketty, liews du nach!

Ketty: A wéi, esouguer duebel.

Bonjo: Oh Ketty, elo wees ech eräischt wat ech un dir hunn. Du bass mäi Sënn vum Liewen.

Ketty: Wat Gespréicher. Mee mir hunn dach hei esou dichteg Zauberléierbouwen. Allez, da weist emol wat dir kënnt an zaubert mech nees zesummen!

Jeannie: Elo kënnt et drop un. Hu mir eppes an der Zauberschoul geléiert oder net.

Véronique: Jo, elo oder ni!

Edith: Alles oder näischt!

Michel: Halt op mat domm schwätzen, allez, elo geet et em Liewen an Doud.

Jeannie: Roueg Michel, ech muss mech un den Zaubersproch erënneren.

Edith: Also, wéi war et scho méi.

Michel: Dajee, ...

Véronique: Michel hal de Baack!

Edith: Ent an eent ass zwee...

Jeannie: ...seet de Schoulmeeschter...

Véronique: ...mee dat ass falsch ...

Jeannie: ...seet den Hexemeeschter...

Véronique: ...wëll, dat wees dach all Kand:

Jeannie: Eent an eent gött eent am Zauberland.

Edith: Jo, natiirlech: aus engem Stéck Ketty ...

Véronique: ... a nach engem Stéck Ketty ...

Véronique, Edith a Jeannie: ... gött elo dat ganzt Ketty!

***An hei kënn Dir die ganzen  
Text gratis bestellen:  
meyerr@gms.lu***